

Người đáng tin cậy nhất trên thế giới này mãi mãi là chính bạn

Từ thời xa xưa, mọi người đã biết thói đời khó lường, tình người dễ đổi thay. Bởi vậy trên thế giới này, thứ được coi là đáng tin cậy nhất mãi mãi chỉ có chính bạn.

Lạnh lùng nhất là lòng người, đau đớn nhất là sự vô tình

Chuyến tàu của cuộc đời cứ chạy băng băng đi về phía trước, có một số người lên tàu, một số lại xuống tàu. Bạn sẽ gặp những người mới, và chắc chắn khó tránh khỏi việc bạn sẽ vĩnh viễn mất đi một người sau một cuộc chia ly.

Hầu hết các cuộc gặp gỡ trong cuộc đời của bạn cuối cùng đều đều đi theo xu hướng biệt ly. (Ảnh: Pinterest)

Cuộc sống đến và đi. Những mối quan hệ mà chúng ta từng nghĩ là rất vững chắc, những người chúng ta từng coi rằng rất quan trọng, có thể biến mất trong giây lát.

Tình cảm rất dễ phai màu, lòng người rất dễ nguội lạnh. Có lẽ bạn thậm chí không nhận thấy rằng hầu hết các cuộc gặp gỡ trong cuộc đời của bạn cuối cùng đều đều đi theo xu hướng biệt ly. Và kết cục này, kể từ lần đầu bạn gặp gỡ nó đã được định sẵn.

Cuộc sống vốn dĩ là một quá trình liên tục gặp gỡ và liên tục nói lời tạm biệt, hội tụ rồi lại chia ly. Đó chỉ là một trải nghiệm cần phải có trong cuộc đời, đừng quan tâm quá nhiều, hãy làm quen với điều đó.

Rất ít người có thể thực sự đi cùng bạn đến cuối con đường, hãy nhớ rằng, đừng bao giờ đánh giá quá cao mối quan hệ của bạn với bất kỳ ai.

Giống như câu nói trong “Sơn hà cố nhân”: “Mỗi người chỉ có thể đi với bạn một đoạn đường, và sớm hay muộn đều phải xa cách”.

Mối quan hệ giữa con người với con người là như vậy, cho dù đã từng khăng khít như thế nào, theo dòng chảy của thời gian, khoảng cách giữa hai người sẽ càng ngày càng xa và kèm theo đó là cảm giác lạ lẫm. Trên thế giới này, không phải ai cũng sẵn sàng đồng cam cộng khổ với bạn.

Có lẽ, bạn từng ngây thơ cho rằng tình cảm giữa con người chỉ có sự chân thành, miễn là bạn thật tâm với ai đó, cho dù không nhận lại được sự đối đãi y như vậy, nhưng ít nhất sẽ không phải nhận một kết cục xấu xa hay bị bỏ rơi.

Nhưng có thể bạn không biết, thứ hiểm ác nhất trên thế gian này chính là lòng người. Và hiện thực luôn nói với bạn theo cách tàn nhẫn nhất: với tình cảm, yêu càng sâu, tim càng đau; với con người, càng hy vọng, càng thất vọng.

Cuộc đời này, có một số người bạn đối xử chân thành, không chút phòng bị, thì họ lại vì lợi ích riêng mà có thể bán đứng bạn bất kỳ lúc nào.

Một số người, hôm nay tình cảm với bạn đang rất đậm sâu, anh anh em em, ngày mai có thể trở mặt vô tình, “người đi thì trà ngụy”. Rất ít người sẽ sẵn sàng cùng bạn đi từ lúc bình minh sương mù đến lúc hoàng hôn mịt mù.

Nhiều mối quan hệ tình cảm, đong qua đưa lại rồi cũng nguội lạnh; nhiều người, đi đi về về rồi cũng dần trôi vào dĩ vãng.

Tình cảm giữa người với người, hầu hết là như vậy, bạn trân trọng điều đó, nhưng lại không biết rằng trong mắt người khác, bạn thực sự chẳng là gì cả. Đối với tất cả điều này, bạn phải chuẩn bị tinh thần. Bởi vì đây là chuyện thường tình trên thế gian.

Sống trên đời, ai sẽ luôn một lòng một dạ, ai sẽ theo ai đi suốt cuộc đời?

Trải qua nhiều chuyện, bạn sẽ dần hiểu rằng lòng người vốn bạc bẽo, người thực tâm đối đãi với bạn chỉ đếm trên đầu ngón tay. Những vị khách ngang qua cuộc đời bạn, đến rồi đi, vốn chẳng là gì của nhau cả.

Trong thế giới thực, rất ít người sẽ để tâm đến sự chân thật của bạn và cũng chẳng mấy ai sẽ biết ơn sự khoan dung của bạn. Vì vậy, đừng phơi hết “ruột gan” với bất cứ ai, đừng luôn tự cảm thấy rằng không ai có thể thay thế được bạn.

Trong mắt người khác, tình cảm của bạn chẳng có gì sâu sắc, là tự bạn đa tình quá coi trọng nó, sự chân thành của bạn cũng chẳng đáng là bao, đó là do bạn tự ảo tưởng sức mạnh.

Suy cho cùng, trên thế gian này không ai là không thể rời bỏ ai được. Đôi khi, chỉ cần quay lưng là đã trở thành người xa lạ. Trên đường đời, thực sự không cần phải vì những người không ra gì mà làm những việc không xứng đáng.

Thế giới quá rộng lớn, thiếu một ai đó thì cuộc sống vẫn tốt đẹp. Điều quan trọng nhất trong cuộc sống này là làm cho bản thân mình hạnh phúc.

Mọi chuyện trên thế gian, rất nhiều vấn đề phức tạp, khi trải qua rồi dù tốt hay xấu, cũng đều là quá trình trưởng thành. Thế giới rất rộng lớn, không ai có thể sống thiếu ai và ai cũng có thể rời bỏ một ai đó. Mọi người đều là một cá nhân độc lập, không ai sinh ra là của ai. Người thực sự thuộc về bạn đến hết cuộc đời, chỉ có bạn.

Cuộc sống đến rồi đi, những người xuất hiện trong những năm tháng cuộc đời bạn suy cho cùng cứ tự do mặc sức đến rồi đi. Đừng quá coi trọng người khác, cũng đừng quá xem thường bản thân.

Đừng dựa vào bất cứ ai, bạn luôn phải học cách nói lời tạm biệt trong một cuộc sống hữu hạn và học cách chấp nhận những người sẽ rời bỏ ta đi mà không thể níu kéo, chứ không phải lần nào cũng khóc lóc và hoảng loạn.

Tình người dễ đổi thay và sự hội tụ rồi chia ly đó là chuyện thường tình. Nỗi cô đơn của bạn phải được xua tan bởi chính bạn, hạnh phúc của bạn phải được chính bạn theo đuổi.

Một số người đánh giá quá cao vị trí của họ trong trái tim người khác, tự cho mình là người quan trọng, luôn nghĩ rằng những người khác không thể rời bỏ mình. Rồi một khi mọi thứ không như tưởng tượng, họ bắt đầu oán trách và buồn chán.

Những người chỉ chờ đợi người khác mang lại hạnh phúc cho mình, thì sẽ không bao giờ hạnh phúc

Trong cuộc sống vô thường, thứ bạn thực sự có thể dựa vào luôn là chính bạn. (Ảnh: ĐKN)

Trong cuộc sống vô thường, thứ bạn thực sự có thể dựa vào luôn là chính bạn. Hạnh phúc của bạn, sau tất cả, phụ thuộc vào chính bạn. Vĩnh viễn đừng mang hạnh phúc của mình gửi gắm cho người khác, dựa vào chính mình mới là chắc chắn nhất.

Có những chuyện khi nghĩ thoáng ra, bạn sẽ hiểu rằng, bạn tổn thương, sẽ làm tổn thương chính mình; bạn mệt mỏi, sẽ làm chính mình mệt mỏi. Ngay cả khi ai đó đồng cảm với bạn, thì sao chứ, cuối cùng khi dọn dẹp mớ hỗn độn, bạn vẫn phải dựa vào chính mình.

Học hỏi và đánh giá cao bản thân, đừng dễ rơi nước mắt. Bạn cười, cả thế gian cùng cười với. Bạn khóc, thế gian này chỉ có mình bạn rơi lệ. Có những chuyện khi nghĩ thoáng ra, bạn sẽ hiểu: trên thế gian này, đáng tin cậy nhất, luôn luôn chỉ có bạn.

Sinh mạng của con người cũng chỉ như một vị khách vội vã, sống tạm vài ngày rồi cũng trở về với cát bụi. Đừng bận tâm bởi thế sự vô thường, tâm phải luôn mềm mỏng khéo léo như nước để đối mặt với sự biến đổi không ngừng.

Việc tốt hay việc xấu thì cũng là việc tốt cả, chỉ cần giữ trái tim lương thiện, quá trình trưởng thành chính là đang tu hành!

Tuệ Tâm